

ВЕТЕРИНАРНА ЗООПСИХОЛОГІЯ

Кафедра ветсанекспертизи, мікробіології, зоогієни та безпеки і якості продуктів тваринництва
Факультет ветеринарної медицини

викладач	професор Нагорна Л.В.
Спеціальність:	211 Ветеринарна медицина, 212 Ветеринарна гігієна, санітарія і експертиза
Освітній ступінь	магістр
Семестр	5, 4
Кількість кредитів ЄКТС	5
Аудиторні години	44 (у т.ч. 0 лекцій, 44 год практичних занять)
Форма контролю	Залік

Загальний опис дисципліни

Дисципліна «Ветеринарна зоопсихологія» вивчає психічне життя продуктивних та домашніх тварин, виражене в їхній поведінці, яке простежується впродовж його виникнення та розвитку протягом біологічної та психологічної еволюції тваринного світу.

Основною метою дисципліни є розширення та поглиблення набутих під час вивчення нормативних дисциплін загальних та фахових компетентностей, а саме:

- Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня.
- Здатність здійснювати просвітницьку діяльність серед працівників галузі та населення
- Здатність використовувати набуті знання на практиці, у професійному спілкуванні.
- Здатність забезпечувати благополуччя та добробут тварин.
- Здатність розробляти стратегії безпечного, санітарно-обумовленого утримання тварин.
- Здатність застосовувати знання з біобезпеки, біоетики у професійній діяльності.

Внаслідок вивчення дисципліни здобувачі зможуть:

Знати: основні поняття, що використовуються в зоопсихології щодо вивчення поведінки та психіки тварин; основні системні та структурні уявлення про механізми та закономірності еволюційної діяльності психіки тварин в процесі філогенезу; основи положень класичних теоретичних робіт з поведінки та психології тварин, основні класичні емпіричні дослідження, проведені в рамках зоопсихології та інших підходів до вивчення психіки та поведінки тварин.

Вміти: орієнтуватися у різних класичних та сучасних напрямках вивчення психіки та поведінки тварин; користуватися науковою літературою, читати та аналізувати наукові тексти, аналізувати та інтерпретувати факти та їх теоретичні інтерпретації, виявляти причинно-наслідкові зв'язки між психологічними та поведінковими явищами або їх відсутністю; співвідносити дослідні завдання та методи організації спостережень та експериментів з різними видами тварин, організувати та проводити спостереження за поведінкою тварин; виявляти набуті

та вроджені патологічні та фізіологічні поведінкові реакції тварин; ідентифікувати, інтерпретувати та корегувати зміну поведінкових реакцій тварин за перебування їх в змінених умовах гомеостазу та розвитку фрустрацій.

Основними формами навчання є лабораторно-практичні та індивідуальні (підготовка презентацій, самостійне опрацювання окремих питань) заняття

Методами оцінювання є:

- оцінка рівня знань здобувачів, продемонстрованого в усних відповідях, та активність під час обговорення питань, що винесені на заняття;
- використання експрес-тестів для самооцінки знань,
- результати комп'ютерного тестування;
- письмові відповіді у вигляді контрольних робіт за темам, що виносяться на самостійне опрацювання;
- оцінка рівня вмінь в рольовій грі при розгляді виробничих ситуацій, надання інструкцій, щодо покращення діяльності;
- використання ситуаційних вправ та завдань, з наступною самооцінкою здобувачами;
- постійний зворотній зв'язок зі здобувачами, аналіз їх поточних успіхів.

Теми практичних занять

1. Історія вчень про психіку тварин. Предмет і методи зоопсихології.
2. Виникнення психічного відображення.
3. Первісні форми психіки тварин.
4. Емоційний світ тварин.
5. Комунікаційні засоби тварин.
6. Проблеми «мови» тварин.
7. Навчання тварин-посередників.
8. Розвиток спільного життя тварин
9. Елементарне мислення у тварин.
10. Свідомість та самоідентифікація тварин.
11. Генетика поведінки та етологія тварин.
12. Інстинктивна поведінка тварин та їх спілкування.
13. Набуті форми поведінки тварин.
14. Поведінка тварин, пов'язана з особливостями їх годівлі, догляду та утримання.
15. Соціальна поведінка тварин.
16. Основи біокліматології домашніх та продуктивних тварин.
17. Ситуаційні виробничі ситуації та завдання.